

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

**Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl**

Lublin, dnia 07 marca 2007r.

RLU – 61-66/06/EW

DECYZJA RLU Nr 10/2007

Na podstawie art.23 c ust.1 w związku z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 244 poz.2080, zm. Dz.U. 2006 nr 15, poz.1119, Dz.U. nr 170, poz. 1217, Dz.U. nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do art.28 ust.6 tej ustawy i §6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. nr 18 poz.172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Spółdzielni Mieszkaniowej w R., polegające na zamieszczeniu w stosowanych w obrocie z konsumentami wzorcach Umów na korzystanie z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz w Regulaminie usług dostawy telewizji kablowej zapisów w brzmieniu:

1. § 5 wzorca Umowy na korzystanie z sieci kablowej „*W przypadku wprowadzenia dodatkowych opłat urzędowych lub dodatkowych kanałów płatnych abonent zobowiązuje się do ich pokrycia w ramach opłat abonamentowych*”
2. § 2 wzorca Umowy w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej „*Naprawy uszkodzeń wewnątrz lokalu pozostałe w czasie wykonania instalacji lokator wykona na własny koszt i we własnym zakresie.*”

3. § 4 pkt.3 Regulaminu *”Operator nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w dopływie sygnałów radiowych i telewizyjnych powstałych bez jego winy, jak również za usterki w jakości nadawanych programów powstałych z winy nadawcy, jak również za przerwy spowodowane brakiem energii elektrycznej zasilające urządzenie tvc,”*

które stanowią klauzule wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art.479⁴⁵ Kodeksu Postępowania Cywilnego i

nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym w sprawie wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przez Spółdzielnię Mieszkaniową w R. uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub ustalenie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach w związku z zawieraniem umów z konsumentami, zebrał informacje dotyczące stosowanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową w R. działającą na terenie właściwości terytorialnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie wzorców Umów na korzystanie z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz Regulaminu usług dostawy telewizji kablowej.

Ocena nadesłanych przez przedsiębiorcę materiałów pod kątem ewentualnego naruszenia art. 23 a ust.1 i 2 ustawy z dn. 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005r. nr 244 poz. 2080 ze zm.) - zwanej dalej „ustawą”, dała podstawę do wszczęcia w dniu 27 września 2006r. postępowania administracyjnego przeciwko w/w przedsiębiorcy pod zarzutem naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu Umów na korzystania z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz Regulaminie usług dostawy telewizji kablowej następujących postanowień:

1. § 5 wzorca Umowy na korzystanie z sieci kablowej *„W przypadku wprowadzenia dodatkowych opłat urzędowych lub dodatkowych kanałów płatnych abonent zobowiązuje się do ich pokrycia w ramach opłat abonamentowych.”*
2. § 2 wzorca Umowy w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej *„Naprawy uszkodzeń wewnątrz lokalu pozostałe w czasie wykonania instalacji lokator wykona na własny koszt i we własnym zakresie.”*
3. § 4 pkt.3 Regulaminu *”Operator nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w dopływie sygnałów radiowych i telewizyjnych powstałych bez jego winy, jak również za usterki w jakości nadawanych programów powstałych z winy nadawcy, jak również za przerwy spowodowane brakiem energii elektrycznej zasilające urządzenie tvc.”*

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego przedsiębiorca ustosunkował się do postawionych zarzutów załączając obszernie wyjaśnienia w piśmie z dnia 29 listopada 2006 r. Nie przesłał jednak nowych wzorców Umów ani Regulaminu, lecz złożył z tą datą

oświadczenie zobowiązując się do ich opracowania w najbliższym czasie, wskazując równocześnie na podjęcie działań mających na celu usunięcie i przeredagowanie zakwestionowanych zapisów tak, aby nie naruszały one praw konsumentów. Nowy regulamin oraz wzorce umów nie zostały jednak do dnia wydania niniejszej decyzji przesłane do Urzędu.

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu zakończył zbieranie materiału dowodowego, o czym poinformował stronę. Strona nie skorzystała z prawa zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

I.

Spółdzielnia Mieszkaniowa w R., zwana dalej SM w R., prowadzi działalność gospodarczą polegającą między innymi na świadczeniu usług telewizji kablowej, co wynika z odpisu z Rejestru Przedsiębiorców, do którego przedsiębiorca jest wpisany pod numerem KRS 0000190458. Stosunki pomiędzy przedsiębiorcą (Operator) a konsumentami (Abonent) regulują Umowy na korzystanie z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz Regulamin usług dostawy telewizji.

II.

W odniesieniu do Umów na korzystanie z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz Regulaminu usług dostawy telewizji Prezes Urzędu zakwestionował następujące zapisy:

1. §5 Umowy na korzystanie z sieci kablowej *„W przypadku wprowadzenia dodatkowych opłat urzędowych lub dodatkowych kanałów płatnych abonent zobowiązuje się do ich pokrycia w ramach opłat abonamentowych”*
2. §2 Umowy w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej *„Naprawy uszkodzeń wewnątrz lokalu pozostałe w czasie wykonania instalacji lokator wykona na własny koszt i we własnym zakresie.”*
3. §4 pkt.3 Regulaminu *”Operator nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w dopływie sygnałów radiowych i telewizyjnych powstałych bez jego winy, jak również za usterki w jakości nadawanych programów powstałych z winy nadawcy, jak również za przerwy spowodowane brakiem energii elektrycznej zasilające urządzenia tvc.”*

III.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII AmC 2/04 zapis o treści: Operator zastrzega sobie prawo do zmiany programów wchodzących w skład poszczególnych pakietów – został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 05 maja 2005r. pod nr 399.

Wyrokiem SOKiK z dnia 19 stycznia 2005 r. sygn. akt XVII Amc 2/04 zapis o treści: Zmiana opłaty nie powoduje konieczności zmiany umowy” - został zakazany do stosowania i wpisany do rejestru pod numerem 400.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 09 stycznia 2006 r. sygn. akt XVII Amc 86/04 zapis o treści: Operator nie ponosi odpowiedzialności za szkody mogące powstać przy zakładaniu instalacji TV-SAT, w szczególności powstałe na skutek wyboru nietypowego miejsca instalacji– został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i

wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 05 kwietnia 2006r. pod nr 665.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. akt XVII Amc 3/04 zapis o treści: PTK nie ponosi odpowiedzialności z zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a w szczególności występujących poza siecią – został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 05 kwietnia 2006r. pod nr 680.

Prezes Urzędu zaważył, co następuje:

Art.23 a ust.1 ustawy stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawnie działanie przedsiębiorcy. Art. 23a ust. 2 za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uznaje w szczególności stosowanie postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o których mowa w art.479⁴⁵ Kodeksu Postępowania Cywilnego, naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji, godzące w zbiorowe interesy konsumentów (ust.2).

Aby doszło do naruszenia art.23 a ust. 1 i 2 ustawy należy wykazać, że działania przedsiębiorcy:

- godzą w zbiorowe interesy konsumentów,
- są bezprawne poprzez na stosowanie we wzorcu umowy zapisów, których treść w analogicznej postaci została już wpisana do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu Postępowania Cywilnego.

Przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów jest spełniona, gdy działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy ogółu konsumentów, czyli nieograniczonej liczby podmiotów, których nie da się zidentyfikować. Interes konsumentów jest zjawiskiem o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym.

W opinii Prezesa Urzędu zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje w sposób jednoznaczny, że działania przedsiębiorcy wyczerpują przesłanki praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określone w art.23a ust.2 ustawy poprzez zamieszczenie w Umowach na korzystanie z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz w Regulaminie usług dostawy telewizji stosowanym w obrocie z konsumentami postanowień wzorca umownego, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Oferta przedsiębiorcy skierowana jest do z góry nieokreślonej liczby konsumentów poprzez skierowanie do nich oferty usługowej w postaci świadczenia usług telekomunikacyjnych. W tym celu przedsiębiorca posługuje się przygotowanymi przez siebie wzorcami Umów na korzystanie z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz Regulaminu usług dostawy telewizji, które wiążą strony – przedsiębiorcę oraz konsumenta, poprzez zawarcie umowy abonenckiej na piśmie, na podstawie której Operator zapewni Abonentowi odpłatne świadczenie usługi, polegające na odpłatnej dostawie sygnału telewizyjnego. Wyżej cyt. umowy i regulamin określają wzajemne prawa i obowiązki stron w trakcie świadczenia usługi polegającej na dostawie sygnału telewizyjnego. Z oferty tej skorzystali już konsumenci decydujący się m.in. na odbiór telewizji kablowej, ale z usług tych w każdej chwili mogą skorzystać także inni konsumenci. W związku z tym krąg osób, który został już dotknięty

stosowaną praktyką i który taką praktyką może zostać dotknięty jest nieograniczony, nie możliwy z góry do określenia, ani zidentyfikowania, a tym samym spełnia warunki zbiorowego interesu konsumentów. Wszystkie kwestionowane zapisy dotyczą w istocie interesów ekonomicznych stron, a przy skrajnie niekorzystnym dla abonentów ich zastosowaniu mogą narazić ich na nieuzasadnione straty. Zagrożenie interesów ekonomicznych podmiotów indywidualnie przekłada się w okolicznościach sprawy na zagrożenie szerokiego kręgu wszystkich potencjalnych uczestników popytowej strony rynku, również tych, którzy w przyszłości będą chcieli korzystać z usług tego przedsiębiorcy. Tym samym działania przedsiębiorcy naruszają bezpieczeństwo ekonomiczne konsumentów, czyli godzą w wartości najsilniej chronione przez ustawodawstwo konsumenckie.

Zatem, spełniona została w okolicznościach sprawy przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie *porządek prawny* obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określonych jako *zasady współżycia społecznego*.

Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy czyn sprawcy był zgodny czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są:

- normy prawa powszechnie obowiązującego – jako reguły postępowania wyznaczone przez nakazy i zakazy wynikające z norm prawa pozytywnego, w szczególności prawa cywilnego, karnego, administracyjnego, pracy, finansowego, ustaw i aktów prawnych regulujących poszczególne dziedziny gospodarki, itp.,
- nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje) – *Komentarz do Kodeksu Cywilnego Gerard Bieniek Lex Polonica Prima*.

O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego – uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego Izba Administracyjna – *Lex Polonica Prima*.

Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie. Okolicznościami tymi są:

- działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy,
- wykonywanie prawa podmiotowego,
- zgoda pokrzywdzonego,
- działanie w obronie uzasadnionego interesu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989r. IICR 419/89 OSP 1990/11-12 poz.377).

Zakwestionowanym działaniem przedsiębiorcy w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest posługiwanie się w stosunku do konsumentów – Abonentów zapisami we wzorcu umowy, którego tożsama treść została uznana przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone klauzule umowne i które wpisane zostały do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych.

Z treści art.479⁴² KPC wynika, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w razie uwzględnienia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w sentencji wyroku przytacza treść postanowienia wzorca uznanego za niedozwolony i zakazuje jego stosowania. Z brzmienia art.479⁴³ KPC wynika również, że wyrok prawomocny ma

skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do rejestru, o którym mowa w art.479⁴⁵§2 KPC.

Stanowisko Prezesa Urzędu zostało poparte orzecznictwem SOKiK. Z wyroku SOKiK z dnia 25 marca 2004r. – sygn. akt. XVII AmA 51/03 wynika, że wprowadzenie przez przedsiębiorcę do obrotu wzorca umownego zawierającego postanowienia o treści już wpisanej do rejestru klauzul abuzywnych stanowi przesłankę uznania bezprawności działania tego przedsiębiorcy, o czym stanowi art.23a ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Oznacza to, że bezprawnym działaniem jest stosowanie w obrocie z konsumentami postanowień, które zostały wpisane do rejestru, nawet jeżeli postanowienia te stosują przedsiębiorcy nie pozwani w procesie przed SOKiK na podstawie art.479³⁶⁻⁴⁵KPC.

Kwestia rozszerzonej prawomocności wyroku SOKiK na podstawie którego dokonany jest wpis postanowienia do rejestru, o którym mowa w art.479⁴⁵ KPC została ostatecznie rozstrzygnięta w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006r. w sprawie o sygn. akt. III SZP 3/06. W ślad za tym należy przyjąć, że orzeczenie sądu w danej sprawie ma skutek również wobec osób trzecich, czyli w przypadku, gdy zakazana jest już jedna klauzula, jako niezgodna z prawem, a w obrocie gospodarczym w stosunku do konsumentów funkcjonuje zapis o treści analogicznej jak ten w klauzuli zakazanej, celowe jest uznanie, że treść zapisu stosowana wobec konsumentów innych aniżeli ci dotknięci zapisem już zakazanym, stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w postaci stosowania klauzul umownych wpisanych do rejestru klauzul uznanych za niedozwolone. Nie jest przy tym konieczne by treść badanego postanowienia wzorca umowy była literalnie identyczna, jak treść postanowienia wpisane do rejestru. Wystarczy by kwestionowane a porównywalne postanowienie mieściło się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, by mogło korzystać z rozszerzonej prawomocności.

Z treści art.23a ust.2 ustawy wynika, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone, o czym stanowi art.479⁴⁵ KPC.

Tym samym, dla stwierdzenia stosowania praktyki, polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone konieczne jest wykazanie stosowania przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego o treści tożsamej (mieszczącej się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru) z wpisem do rejestru postanowienia wzorca umowy uznanego za niedozwolony dokonany przez Prezesa Urzędu na mocy stosownego orzeczenia Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zakwestionowane w niniejszym postępowaniu zapisy zawarte są we wzorcach Umów na korzystanie z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz Regulaminie usług dostawy telewizji, bezspornie stosowanych powszechnie przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami.

Zapisami tymi są:

1. §5 wzorca Umowy na korzystanie z sieci kablowej o treści: „*W przypadku wprowadzenia dodatkowych opłat urzędowych lub dodatkowych kanałów płatnych abonent zobowiązuje się do ich pokrycia w ramach opłat abonamentowych*”.

Wyrokiem SOKiK z dnia 19 stycznia 2005r. sygnatura akt XVII AmC 2/04 uznano, że zapis o treści: „*Operator zastrzega sobie prawo do zmiany programów wchodzących w skład*

poszczególnych pakietów” – stanowi niedozwoloną klauzulę umowną i zakazano go do stosowania w obrocie z konsumentami. Zapis ten został wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005r. pod nr 399.

Również wyrokiem SOKiK z dnia 19 stycznia 2005 r. sygn. akt XVII Amc 2/04 uznano, że zapis o treści: *Zmiana opłaty nie powoduje konieczności zmiany umowy*” stanowi niedozwoloną klauzulę umowną i wpisano go do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod numerem 400.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowany zapis wzorca umowy stosowany przez SM w R. jakkolwiek nie jednoznaczny, w swej treści mieści się w hipotezie zapisów z postanowień wpisanych do Rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone i wskazanych wyżej. Daje to operatorowi prawo do zmiany kanałów w ofercie i zwiększenia opłaty abonamentowej bez konieczności zmiany w tym zakresie umowy zawartej z abonentem. Dodatkowo z treści umowy wynika, że operator nie daje konsumentowi możliwość odstąpienia od umowy w przypadku, gdy nie zaakceptuje on wprowadzonych jednostronnie zmian dotyczących opłat czy oferty programowej.

2. § 2 wzorca Umowy w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej o treści: „*Naprawy uszkodzeń wewnątrz lokalu pozostałe w czasie wykonania instalacji lokator wykona na własny koszt i we własnym zakresie.*”

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 9 stycznia 2006r. sygn. akt. XVII AmC 86/04 zapis o treści : „*Operator nie ponosi odpowiedzialności za szkody mogące powstać przy zakładaniu instalacji TV-SAT, w szczególności powstałe na skutek wyboru nietypowego miejsca instalacji*” – został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006r. pod nr 680.

W ocenie Prezesa zapis zakwestionowany w niniejszym postępowaniu mieści się w hipotezie zapisu wpisanego do Rejestru postanowień uznanych za niedozwolone, gdyż nakłada na abonenta obowiązek pokrycia wszelkich szkód związanych z wykonaną u niego instalacją, którą montuje operator, czyli wyłącza odpowiedzialność operatora za szkody poczynione przez niego w lokalu abonenta przy zakładaniu instalacji.

3. § 4 pkt.3 Regulaminu *”Operator nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w dopływie sygnałów radiowych i telewizyjnych powstałych bez jego winy, jak również za usterki w jakości nadawanych programów powstałych z winy nadawcy, jak również za przerwy spowodowane brakiem energii elektrycznej zasilające urządzenia tvc”.*

Wyrokiem SOKiK z dnia 23 lutego 2005r. sygn. akt XVII 3/04 zapis o treści: *PTK nie ponosi odpowiedzialności z zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprawdzanych w sieci telewizji kablowej wynikającej z przyczyn niezależnych od PTK, a w szczególności występujących poza siecią*” – został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006r. pod nr 680.

W ocenie Prezesa zapis zakwestionowany w niniejszym postępowaniu mieści się w hipotezie zapisu wpisanego do Rejestru postanowień uznanych za niedozwolone, chociaż nie jest to sformułowanie jednoznaczne. Analiza skutków, jakie wiążą się z tym zapisem dla konsumenta jest jednak jednoznaczna, a to w postaci wyłączenia przez operatora

odpowiedzialności za zaistnienia czynników nie zdefiniowanych tym wzorcem i zaistnienie zdarzeń, które wiążą się z prowadzoną przez operatora działalnością gospodarczą.

Dokonana analiza treści zapisów Umów na korzystanie z sieci kablowej i w sprawie wykonania przyłączenia do instalacji telewizji kablowej oraz Regulaminu usług dostawy telewizji stosowanego przez przedsiębiorcę z postanowieniami wpisanymi do rejestru o którym mowa w art.479⁴⁵ KPC pozwala stwierdzić, że spełnione zostały wszystkie przesłanki warunkujące uznanie działań SM w R. za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art.23a ust.1 i 2 ustawy, tj. działanie bezprawne, które polega na stosowaniu w obrocie z konsumentami zapisów, które zostały uznane przez SOKiK za postanowienia wzorca umowy uznane za niedozwolone i wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ KPC.

W przypadku, gdy dochodzi do naruszenia art.23a ust.1 lub 2 ustawy organ antymonopolowy na mocy art. 23c ust.1 ustawy uznaje określoną praktykę za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazuje zaniechania jej stosowania, co uczyniono w niniejszej sprawie.

W toku postępowania przedsiębiorca ustosunkował się do przedstawionych mu zarzutów, i w piśmie z dnia 29 listopada 2006 r. złożył, co prawda oświadczenie, że zobowiązuje się do zmiany wzorca umowy, co do zakwestionowanych postanowień i zobowiązał się do opracowania ich w najbliższym czasie i przedstawienia organowi antymonopolowemu, jednak do dnia wydania niniejszej decyzji administracyjnej nie uczynił tego. Stąd Prezes Urzędu uznał za zasadne zobowiązać Spółdzielnię Mieszkaniową w R. do zaniechania stosowania kwestionowanych zapisów.

Mając powyższe na względzie, orzeka się jak w sentencji.

Stosownie do treści art.78 ust.1 ustawy w związku z art.479²⁸ § 2 KPC od decyzji Prezesa UOKiK przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Ewa Wiszniowska
Dyrektor Delegatury UOKiK w Lublinie

Otrzymuje:
Spółdzielnia Mieszkaniowa
w R.